

העולם הזה" חוסר שוב מיקרה רצח שהמשטרה טוענת שאין לו בתרו

ויקטוריה על כך שלחה מכתב שישיע על המשפחה שלא ניתוח את הגופה, ולא צריך לחלל את המת.

★ ★ ★ תעוזות המפתחות

צהרתו המרשיעה של שלמה בדולח קיבלה סיוע נוסף בעדות אחרת, שנמסרה השבוע לכתב העולם הזה: היתה זאת עדותה של רותי מנחם, האשה שבמשך השנתיים האחרונות, הופיעה כגורם מכריע בחייהם של עפי וויקטוריה. רותי, הצעירה מויקטוריה בעשרים שנה, היתה מוכנה לדבריה להתחתן עם עפי, אך בדרך לאורשם עמדה אשה קנאית, שאימה לא פעם ברצה, אם רותי לא תעזוב את הגבר שלה.

נוסף לכך היה לויקטוריה נשק מיוחד: הכסף שעפי היה חייב לה. אך בשבוע הראשון של חודש מארס בא עפי לדירתה הצנועה של רותי, מאושר ללא גבול. הוא סיפר לה, שהשתחרר סופית מויקטוריה, ואף החזיר לה את החוב הישן, למחרת אותו ערב שכב עפי חולה במחלה המוורח — אשר ממנה לא קם.

כך נבנה נגד ויקטוריה סיפור מאשים שהורכבו בו שלושה אלמנטים חשובים: המגיע לרצח, ההזדמנות להרעלת הקורבן והתנהגותה החשודה בעת מחלתו של עפי. בראש ובראשונה — הנסיעה הפתאומית והחפוזה לביתו, כדי לערוך נקיון יסודי.

נגד המכנה הזה בא סיפורה של ויקטוריה, שסיפרה אותו לכתב העולם הזה במשך ארבע שעות. היא סיפרה על יחסיה האינטימיים עם הנפטר, במשך 11 השנים האחרונות, מאז הכירה את עפי, שהיה שחקן קלפים מיקצועי, במעורבות בו עבדה. היא לא הכחישה שהתנגדה ליחסיו עם רותי, אך הכחישה בתוקף, שעפי החזיר לה את כספה. להיפך: החוב של 15 אלף ל"י, שעליו היא הגישה תביעה משפטית, הוא הגורם הישיר של ההתקפה האחרונה הנערכת נגדה — טענה ויקטוריה, אך בסיפורה היו גם פרטים בודדים, רבי משמעות, טענה ויקטוריה:

● החשד הראשון של הרופא לגבי התאבדותו של החולה, לדבריה סיפור עפי בעצמו לרופא שבלילה הקודם לקח מנה גדולה של כדורים כלשהם, כששאלה ויקטוריה

הרעל?

את החולה, למה הוא סיפר לרופא דברים כאלה, ענה לה עפי: "שלמה אמר לי לשקר".

● היא לא ביקשה את המפתחות של בית עפי משלמה, כפי שהיא טען, היות ומפתחות הדירה היו ממילא ברשותה. שלמה, לעומת זאת, לקח ממנה מפתחות: גם לביתו של עפי וגם לביתה של ויקטוריה עצמה.

● השותפות בין עפי לשלמה עמדה על סף התפרקות. אחרי מותו של השותף לא נשאר שלמה הרוס — כפי ששיערו כולם. בחודשים האחרונים הוא הפסיד בקלפים 20 אלף ל"י.

★ ★ ★ הרצח המושגם

ויקטוריה נבדקה פעמיים במכונת האמת. גם שלמה נבדק במכונת האמת. הנסיון הוכיח שהוא לא שיקר. אף, כפי שמסר ראש לשכת החקירות של הנפה הדרומית, אין זו הוכחה. "שקן כרוני מצליח לשקר גם בפני מכונת האמת." הסביר איש-המשטרה.

אך היה גם פרט נוסף, שהצביע לטובת ויקטוריה, והיה זה דחיק פרט שנחשב תחילה כחוליה החסרה בשרשרת ההוכחות.

בחיפוש השני שנערך בביתה — נתגלה פתאום רעל. הוא נמצא בכיס צדדי של תיק נסיעות גדול, בו החזיקה ויקטוריה אוסף של קלפים שהוברחו ארצה.

כשראתה ויקטוריה את השקית הכחולה ביד קצין המשטרה, היא התחירה כסיד ופרצה בצעקה: "על תנעו בזה! תבדקו את טבעית האצבעות על השקית! מישוה הכניס לי את זה, כדי להרשיע אותי!"

דחיק פחדה העיד לטובתה: הבדיקות הראשונות העלו שהיה זה רעל אחר, שלא הכליל כל טאליום. החומר המרעיל שהבדיקות הפאטולוגיות גילו בגופו של הנרצח.

כך נכנסה החקירה למבוי סתום. למרות טענתו של עורר-דין נתן קנת, פרקליטה של ויקטוריה — לא נסגר התיק נגדה.

כמה עובדות אינן מוטלות בספק: חקירת המשטרה לא הצליחה להעלות דבר במשך תשעה חודשים תמימים. עפי יוסף נרצח. הוא הורעל בטאליום. חומר ללא צבע, ללא ריח וללא טעם. לשני אנשים היתה אפשרות לבצע את הרצח, ולשני האנשים היה גם מניע משוער. איש לא נמצא אשם, הרוצח מסתובב בחוץ.

משטרת ישראל הצליחה ליצור תעלומה שאותה לא הצליחו ליצור מחברי ספרייהבלשים המוכשרים ביותר: את הרצח המושגם.

נרצח עפי

חומר חסר צבע —

את הדלת ראיתי שהוא משלשל ומקיא ומצבו רע. רצתי לסלף לאמבולנס ויחד עם ויקטוריה העברנו אותו לבית חולים דונולו, זה היה בשעה 10.00. הכניסו אותו לחדר המיון ואמרו לנו, לי לויקטוריה לחכות בחוץ. נישארנו לחכות ולאחר כמה דקות הופיע בדלת רופא ואמר שהוא רוצה לדבר עם אחד בלבד. נכנסנו לחדר המיון וויקטוריה הלכה לשבת על הספסל שהוא מרוחק מהדלת לפחות 2 מטרים.

"שאל אותי הרופא אם החולה עובד בחומרים כימיים. אמרתי שלא, הוא פקיד שמטפל בחשבונות. אז התחלתי לחשוף ואמרתי לרופא: יש לספל בזריזות בענין מפני שיש לי כל מיני חשדות על ויקטוריה. אמר לי בסדר. כשיצאתי מן החדר ראיתי את ויקטוריה דבוקה לדלת ולא יושבת בספסל. היא ניגשה אלי וביקשה את מפתחות הדירה כדי לעשות סדר ונקיון.

כשבאתי בשעה 14.00 לחולה מצאתי שם את אחיו. החולה היה בהכרח מלאה ואחיו שאל אותו: למה לא פתחת את

נערים

הדלת אתמול בלילה, אני באתי בשעה 22.50 וצלצלת הרבה — לא שמעתי! אמר לו החולה: אני שמעתי ולא רציתי להעיר את ויקטוריה. שאל אותו אחיו: מי היה אצלך קודם? ענה לו: שלמה ובתו הלכו בשעה 22.15 ולאחר זאת עשתה לו ויקטוריה תה וקפה והלכה לישון.

"עכשיו נשאלת השאלה, בתוך פער זמן בין שאני ובתי עזבנו את הבית, ובין שאחיו צלצל שלוש פעמים עברו 35 דקות. בפרק זמן זה של 35 דקות הספיקו לעשות תה ולשתות אותו ואחרי-כך לעשות קפה ולשתות אותו, וגם להסייג פיק להירדם, עד כדי-כך שלא ישמעו 3 צילצולים ארוכים? אני חושב שזו נקודה חשובה מאד, כי יש לציין שאחיו של עפי שאל גם את ויקטוריה: מה היה אתמול שלא פתחת? אמרה לו: נרדמתי. אמר לה: הרי עפי שמע, איך זה לא את שמעת? — אמרה לו: נרדמתי. — שאל אותה: ממתי הוא משלשל ומקיא? — אמרה לו: במשך כל הלילה. —

אמר לה: למה לא רצת לרופא, הרי הוא גר 50 מטר מהבית? — אמרה לו: לא ידעתי ופחדתי להשאיר אותו לבד. — אמר לה הרי את מנוסה ועבדת בבית חולים ואמרת לרופאים שאת מבינה. — לא ענתה לו.

"ביום רביעי בשעה 06.00 (24.3.65) החולה נפטר. אני באתי שעה לאחר מכן לבית-החולים ונודע לי שנפטר, אז כתבתי מכתב לד"ר לוי שהוא אחראי על המחלקה, וכתבתי לו שיש לי עכשיו חשדות שהנפטר מת מוות לא טבעי. לאחר כמה דקות בא אלי בנוכחות כל המשפחה ובנוכחות ויקטוריה ושאל אותי מה אני מתכוון שהוא מת מוות לא טבעי, אמרתי שזה ברור ואין הסבר אחר. אז הוא פנה לאחיו ולאחותו שיש צורך לנתח את הגופה. כששמעה

חשודה צדוק, ופרקליט קנת

חסר טעם וחסר ריח —

"אל השופט החוקר, בית-משפט השלום, תלאביב. אני עליזה יוסף, עליי עורך דין ש. איתן, מבקשת, בהתאם לסעיף 19 לחוק לתקון סדרי הדין הפלילי (חקירת פשעים וסיבות מוות), לערוך חקירה בסיבת מותו של אחי, עפי יוסף, בן 43, שנפטר ביום 24 לחודש מארס 1965 בתלאביב.

"יש יסוד סביר לחשש שמותו של הנפטר אינו טבעי, ומותו נגרם בעבירה.

"המשטרה פתחה בחקירה ועצרה חשודים, אשר שוחררו. עד היום הזה, למרות שחלפו כבר כתשעה חודשים, לא הוגש גיליון-אישום, ותיק החקירה לא נסגר. למבקשת חשש, כי כל שיעבור זמן רב יותר יכבד לגלות את סיבת מותו של המנוח ואת גורמיו.

"כבוד השופט מתבקש להזמין לחקירה את האנשים הבאים:

- חוקר משטרת-ישראל, עם תיק החקירה;
- רופא המכון לרפואה משפטית, תלאביב.
- ויקטוריה צדוק, עליי עורר-דין נתן קנת."

בקשה יוצאת-דופן זו, הוגשה בתחילת החודש השבוע התנהל בבית משפט השלום התלאביבי דיון, שהיה אף הוא בלתי-רגיל בנוגע המשפטי הישראלי: חקירת מיקרה ממת, בפני שופט-חוקר.

★ ★ ★

החשד הקר וגבר

ב סוף חודש מארס הובא לבית-החולים דונולו, חולה עם אבחנה בנאלית למדי של הרעלת-הקיבה. אך הרופא הצעיר, ד"ר משה לוי, שקיבל את החולה ממרד

לא

המיון, לא היה מוכן לקבל את האבחנה השיגרתית. סימנים שונים עוררו בו חשד חמור, שהלך וגבר בהמשך טיפולו, וכאשר נפטר החולה, מקץ שלושה ימים, פנה הרופא למשטרה. לפי דעתו היה פה מקרה של התאבדות או רצח. כבר אז היה ברור לו, שלמותו של עפי יוסף גרם טאליום — רעל המוכר בדרך כלל בשם "רעל עכברים".

כך החלה לפני כ-10 חודשים פרשת הרצח המוזעזע, שהרעיעה באותה העת את הציבור כולו. כחשודה, נעצרה כעבור מספר ימים ויקטוריה צדוק, האשה שהיתה הידועה בציבור של הנרצח.

אך כעבור שבוע אחד בלבד — הרעש פג. המשטרה הטילה איפול כבד על מהלך החקירה, ואיש אף לא הבחין בכך, שאחרי עשרה ימי מעצר, שוחררה בערבות ה' חשודה היחידה ברצח, מבלי שהמשטרה התנגד לכך. מאז נשכח העניין, עד שהשבוע שוב התעורר לתחייה בחקירת מיקרה-המוות בבית-משפט השלום.

מה בעצם הסתער מאחורי מקרה הרצח המחרתי? מה קרה במשך כל החודשים האלה, מאחורי מסך-האיפול המשטרתי? היכן נכשלו התחקירים בחקירת מיקרה הרצח, שנראה כפשוט ביותר, ושמועיו נראו ברורים לגמרי, כבר בשבוע הראשון של החקירה?

על שאלות אלה חיפש העולם הזה את התשובה. החקירה היתה קשה במיוחד, לאור העובדה שהיה צורך להתחיר לתחיה עובדות קטנות אך עקרוניות — שנשכחו בתקופה כה ממושכת.

★ ★ ★

למרות התנגדות החולה

ד"ר עקי החשוב ביותר בכל הפרשה, היה שלמה בדולח, האיש לו היו קשרים שונים ומשונים עם קרבן הרצח. שלמה היה שותפו של עפי בעסקי מכירת כלי-בית בתשלומים, אך היה גם ידידו הוותיק, שיחד איתו בילה לילות בבארים ובמעדוני-קלפים.

לפי סיפורו המדוקדק, עזב עפי יוסף את ביתה של ויקטוריה בפעם האחרונה במוצאי-שבת, 4 למארס. למחרת התלונן כבר על מחלתו המשוונה, אך הרופא שטיפל בו, קבע שזוהי כנראה שפעת, ולא ראה שום סיבה לדאגה. באותו יום שבת, שכב עפי במיטה ולא הצליח יותר לקום ממנה בכוחות עצמו.

אחרי יומיים הגיעה לביתו גם ויקטוריה. היא הצהירה שתטפל בחולה, ונשארה אצלו, למרות התנגדותו העזה של החולה עצמו.

ויקטוריה הביאה לביתו של עפי רופא משלה, והדריכה אותו מראש אודות טיב מחלתו של עפי. "יש לו דיכאון נפשי, כי הבחורה שאהב אותה הלכה ממנו." היא התנגדה בתוקף לכל ההצעות להביא את החולה לבדיקות בבית החולים.

רק שבועיים אחרי מחלתו הצליח שלמה בדולח להביא לביתו של עפי רופא אחר. לפי טענתו — מומחה מעולה למחלות-פנים. למרות שויקטוריה שוב ניסתה להשפיע על הרופא בסיפורה על דיכאונו הנפשי של החולה, קבע המומחה שעפי סובל, כנראה, מהרעלת ניקוטין. כשהתלונן עפי שזקנו הפסיק לצמוח, החליט הרופא לשלוח אותו לבדיקה מיוחדת בבית-חולים אסותא. הבדיקות היו צריכות להתקיים ב-22 בחודש.

★ ★ ★

נקי יסודי בדירה

למה תיאר את השלבים האחרונים של התפתחות המחלה, בעדות שכתב בכתב ידו:

"ביום ראשון 21.3.65 עזבתי את הבית בשעה 22.20. הכל היה כרגיל. באתי למחרת בשעה 7.30 בבוקר ואין שפתחות